

Rozjímanie na štvrtok 1. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 1. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Boh vie,
čo je pre nás najlepšie; aj v
našich slabostiach nachádzame
Pána; láska je bezpodmienečná,
nesnaží sa vlastniť.

V CELOM SVÄTOM PÍSME nás Boh
učí, ako sa máme modliť, ponúka
nám slová a postoje. V dnešnom
evanjeliu vidíme malomocného,
ktorý prichádza k Ježišovi a na
kolenách ho prosí: „Ak chceš, môžeš
ma očistiť“ (Mk 1, 40). V tomto

spôsobe prosby o pomoc pre Boha je veľa bohatstva. Už samotný úkon modlitby znamená, že dôverujeme, že Boh nám chce pomôcť; ale výslovne to vyjadriť znamená navyše uznanie, že len On skutočne vie, čo je pre nás dobré. A z rýchlosti Ježišovej odpovede môžeme vycítiť, že tento postoj malomocného si ho získal: „Chcem, buď čistý!“ (Mk 1, 41). Hoci si vymenili sotva štyri slová, porozumenie medzi Ježišom a malomocným bolo úplné: Boh našiel v jeho srdci otvorené dvere.

Keď nekladíme Bohu požiadavky, akoby naše plány boli múdrejšie ako jeho, sme schopní hlbšie objaviť jeho lásku k nám. Navyše, dôverujúc v otcovskú silu jeho rúk a v jeho múdrosť sa budeme cítiť bezpečnejšie, pochopíme svoju skutočnú dôstojnosť: že sme milovaní a žiadaní Bohom nie preto, čo sme urobili, ale preto, kým sme, že sme vyšli z jeho rúk. „Sloboda vedená

láskou je jediná sloboda, ktorá oslobodzuje druhých i nás samých; sloboda, ktorá vie počúvať bez toho, aby sa vnucovala, ktorá vie milovať bez toho, aby nútila, ktorá buduje a neničí“[1]. Nikto nás nepozná tak dobre ako Ježiš a nikto nevie tak dobre ako On, čo v každej chvíli potrebujeme. Preto sa oplatí požiadať Ho o pomoc s pokorným a úplne dôverujúcim postojom toho malomocného.

SVÄTÝ JOSEMARÍA KOMENTOVAL
slová malomocného z evanjelia:
„Pane, ak chceš — a ty vždy chceš —, môžeš ma očistiť (Mt 8, 2). Poznáš moje nedostatky, cítim tieto a tieto príznaky, trpím týmito ďalšími slabosťami. A jednoducho mu ukážeme svoje rany, a aj hnis, ak sa objaví. Pane, ty, ktorý si uzdravil toľko duší, daj, keď ťa mám v srdci

alebo keď na teba hľadím vo Svätostánku, nech v tebe uznávam božského Lekára“[2]. A potom počujeme, že Pán chce.

Očisťuje nás a odieva svojím rúchom, dáva nám svoj prsteň, zvoláva hudobníkov a zabíja vykrmené teľa. Pripomína nám našu dôstojnosť synov: „Rýchlo vytiahni svoje najlepšie rúcho a obleč si ho“ (Lk 19, 22), hovorí Sväté písmo. Napriek všetkému sa môže stať, že sme v pokušení chcieť sa vyliečiť sami, že sa považujeme za dospelých, že nepotrebujeme, aby nás niekto iný očisťoval. Môžeme dokonca snívať o tom, že budeme nepoškvrnení, a možno sa budeme hnevať, keď sa tak nestane. Takto si pletieme skutočnú povahu našej odpovede na Božiu lásku. Stávame sa plní sebestačnosti, svojím vlastným najväčším nepriateľom. „Je to Kristova láska, ktorá nás oslobodila, a je to aj láska, ktorá nás oslobodzuje od najhoršieho

otroctva: od otroctva seba
samého“[3].

Niekedy môžeme zabudnúť, že Pán
na nás čaká bez ohľadu na to, čo sa
stane, nielen vo víťazstvách. Možno,
zmätení sklúčenosťou, premárnime
tieto jedinečné príležitosti: „Vedel
som Pánovi ako akt pokánia obetovať
vlastnú bolesť z toho, že som ho tak
často urazil? Obetoval som mu svoje
vnútorné zahanbenie a poníženie,
keď som si uvedomil, ako pomaly
napredujem na ceste cnosti?“[4]. Pre
Boha je dôležité všetko, čo je naše,
dokonca aj naše porážky. On vie, aká
veľká a úprimná je naša túžba
milovať Ho nadovšetko.

.....

„SLOVÁ MALOMOCNÉHO – *ak chceš,
môžeš ma očistiť* –, boli slová
svedectvom vôle, ktorá bola
pripravená prijať všetko, čo s ním

chcel Ježiš urobiť. Ale jeho viera v Ježiša nebola sklamaná! Bratia a sestry,“ nabádal svätý Ján Pavol II, „nech vaša viera v Ježiša nie je menej pevná a stála ako viera týchto ľudí, o ktorých nám rozprávajú evanjeliá“[5]. Prosíme Boha, aby nám dal takúto vieru, chceme objaviť, že od Boha neustále dostávame všetko.

„Moje úbohé srdce túži po nehe,“ povedal svätý Josemaría (...). „A tá neha, ktorú si vložil do človeka, ako sa nasýti, utopí, keď ťa človek hľadá, nehou (ktorá ťa priviedla na smrť) tvojho božského Srdca!“[6]. Túžime po Božej láske, ale niekedy sa môže stať, že sa snažíme nasýtiť tieto túžby nečistými spôsobmi, pri ktorých druhí nie sú vnímaní ako Božie deti, ktoré si zaslúžia bezpodmienečnú lásku. Vtedy môžeme hľadať len vlastný prospech a stať sa ešte prázdnejšími.

Prosbou o odpustenie sa otvárame skutočnej Božej bezpodmienečnej láske. „Ak chceš, môžeš ma uzdraviť“. V tom spočíva kľúč k čistej láske. „Čistota je slobodou od vlastníctva vo všetkých oblastiach života. Iba ak je láska čistá, je skutočne láskou. Láska, ktorá chce vlastniť, sa napokon stáva nebezpečnou: zväzuje, zadúša, robí nešťastnými. Sám Boh miloval človeka čistou láskou, ponechajúc ho slobodného, aj keď pochybil a obrátil sa proti nemu“[7]. Prosbou o odpustenie napredujeme na ceste svätej čistoty, ktorá nám umožňuje tešiť sa z Božej lásky ku každému z nás. Nepoškvrnená Panna nám pomáha milovať každého s takou slobodou, vďaka ktorej zakúsime Kristovu lásku.

[1] František, *Audiencia*, 20-X-2021.

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 93.

[3] František, *Audiencia*, 20-X-2021.

[4] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 153.

[5] Svätý Ján Pavol II, *Príhovor*, 21-II-1981.

[6] Svätý Josemaría, *Apuntes íntimos*, 9-X-1932.

[7] František, *Patris corde*, bod 7.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
stvrtek-1-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-stvrtok-1-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(21.03.2026)